

نمايه

پایه دهنده

و

پایه دهندهای تبلیغ

محمد تقی مصباح یزدی

تبلیغ در پیشبرد اهداف جامعه بسیار مؤثر است. در این انقلاب نیز تبلیغ نقش بسیار مهمی داشت.

شبکه مبلغین عامل مهم پیروزی انقلاب

شبکه مبلغینی که نام سیدالشهدا^{علیه السلام} و اسلام آنها را به هم پیوند می‌داد، در موقع مناسب در تمام شهرها و بخشها و روستاهای پراکنده می‌شدند و پیام مراجع تقلید و به ویژه حضرت امام^{علیه السلام} را به همه مردم می‌رساندند.

عشق به امام حسین^{علیه السلام} مردم را در محافل دینی جمع می‌کرد و مبلغین هم طبق وظیفه شرعی خودشان از این موقعیت استفاده و مردم را برای انقلاب آماده

می کردد.

تلاش گروهک ها برای ایجاد شبکه تبلیغاتی

گروهک های ضد انقلاب بعد از پیروزی انقلاب و شکستی که در صحنه سیاست خوردند، به تحلیل وضع انقلاب و عوامل پیروزی آن پرداختند. لذا در صدد برآمدند که چیزی شبیه شبکه مبلغین برای خودشان درست کنند.

در همین دو سه سال اخیر بعضی از گروهک های منحرف، شبکه ای از گویندگان و سخنرانان را به وجود آورده اند، که نه تنها در مراکز استان ها و شهر های بزرگ، بلکه در شهر های کوچک و شهرک ها هم، پس در پی، گروهی از اساتید دانشگاه و شخصیت های سیاسی شان را می فرستند تا افکار آنان را ترویج کنند. محور فعالیت نیز ملی گرایی است.

چندی پیش به مناسبی عبورم به شهرک دور افتاده ای که هنوز اسمش را نشنیده بودم افتاد، گفتند: فلان استاد دانشگاه که در بعضی از سمینارها و رادیو و تلویزیون شرکت می کند، چند روز پیش آن جا بوده و به نفع گروهی خاص تبلیغ می کرده است، بعداً معلوم شد که این ها مرتب افرادی را به شهر های بزرگ و گاهی شهر های کوچک و شهرک ها می فرستند و مردم را برای پذیرفتن افکار خودشان با شیوه هایی خاص آماده می کنند.

با توجه به این نکته، اهمیت تبلیغات و موقعیت مبلغان در جامعه و وظیفه بزرگی که بر دوش دارند، معلوم می شود.

مبلغان باید قدر خودشان را بدانند و مدعی کنند از این فرصت که به برکت نام سید الشهداء علیه السلام ایجاد شده است بهترین استفاده را بنمایند و وظیفة دینی و تبلیغی را بهتر انجام دهند. حال چه باید کرد که به بهترین وجه، ما انزل الله تبلیغ شود؟
(اول) باید درباره ذهنیات و نیت و فکرمان تأمل کنیم.

(دوم) در شیوه های رفتار و چگونگی برخوردمان با مردم تأمل کنیم.
(سوم) درباره آنچه می خواهیم بگوییم و باید بگوییم دقت کنیم.

نیت در تبلیغ

ما همه این افتخار را داریم که خادم امام زمان «عجل الله تعالى فرجه الشریف» هستیم. بعضی ها جدی می گیریم و بعضی هم، در حد یک تعارف اکتفا می کنیم. ما در هر نماز می گوییم، «السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته»، اگر این عبارت مخاطبی ندارد و کسی حرف مارا نمی شنود، برای چه می گوییم؟ هم چنین هرگاه مشکل و یا گرفتاری سختی داریم، می گوییم، «یا باصالح المهدی ادرکنی»؛ برای چه می گوییم؟ برای آن که همه معتقدیم آن بزرگواران می شنوند.

پس وقتی می خواهیم به تبلیغ رویم، خطاب به امام زمان «عجل الله تعالى فرجه الشریف» عرض کنیم: آقا جان با تو عهد می کنیم که کاری برخلاف رضایت، نکنیم و چیزی بر خلاف رضای تو نگوییم. شما هم آقایی کن و ما را در انجام این وظیفه باری کن. در انجام این مهم و تکلیف الهی از مولایمان استمداد کنیم. اگر چنین شد و پشتونه معنوی داشتیم می توانیم در اصلاح جامعه بسیار مؤثر باشیم.

بعد از آن هم، به عهدی که با مولایمان بسته ایم، ملتزم باشیم و نگذاریم شیطان ما را وسوسه کند و نیت ما آلوده شود و خدای نکرده، گاهی برای ارضای هوس و یا برای این که کسی را خوش آید یا کاری برای ما انجام دهد، چیزی بگوییم. سعی کنیم اخلاص در نیت داشته باشیم.

مبلغان قاصدان امام زمان «عجل الله تعالى فرجه الشریف»

خودمان را قاصد انقلاب و بالاتر، قاصد شخص امام زمان «عجل الله تعالى فرجه الشریف» بدانیم، که پیامی داریم و باید به مردم برسانیم، آن پیام احکام الهی و معارف دینی است. خود را مصدق این آیة شریقه بدانیم که می فرماید:

«الذین يبلغون رسالات الله و يخشونه و لا يخشون احداً الا الله»^۱

باید‌ها و نباید‌های نبلخ

کسی که پیک و قاصد امام زمان «عجل الله تعالى فرجه الشریف» است، باید منش و رفتارش در جامعه به گونه‌ای باشد که با رسالت او متناسب باشد. فرد متکبر و خودخواه و مغرور، لیاقت سفارت امام زمان «عجل الله تعالى فرجه الشریف» را ندارد. اما مبلغ متواضع، خاکی، افتاده، بی‌ادعا و دل‌سوز مردم این شایستگی را دارد. «اذلة على المؤمنين»^۱. با مؤمن باید متواضع بود، افتاده بود، خاکی بود. هر کسی می‌خواهد باشد. بی‌سواد باشد یا با سواد. مؤمن که هست! اعتقاد به امام زمان «عجل الله تعالى فرجه الشریف» که دارد!

بی‌توقعی شروط توفیق

انبیا وقتی مبعوث می‌شدند، می‌گفتند:

«وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنَّ أَجْرَى إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ»^۲

رسالت انبیا وقتی اثر می‌کرد که مردم می‌فهمیدند، اینان چشم داشتی به آنان ندارند.

البته این با وظیفه‌ای که مردم دارند و مبلغان را اکرام می‌کنند، منافاتی ندارد. ما باید در رفتارمان با مناعت، با عزت نفس، با بی‌اعتنایی به دنیا و پس از آن اخلاص در نیت و تواضع در مقابل مردم برخورده‌کنیم. این‌ها شروط اصلی موفقیت یک مبلغ و نائب امام زمان «عجل الله تعالى فرجه الشریف» است. اگر چنین کنیم، توفیق رفیق‌مان خواهد بود.

توجه به گرفتاری‌های اساسی

انبیا وقتی مبعوث می‌شدند، هر کدام در مقابل بلای اجتماعی و بیماری ویژه‌ای که در آن جامعه شیوع داشت، حساسیت نشان می‌دادند.

۱. مانده (۵): ۵۴.

۲. شعراء (۲۶): ۱۰۹.

در جامعه‌ای که کم فروشی و بی‌انصافی می‌کردند، می‌گفتند: «وزنوا بالقطاس المستقیم ذلك خیر»^۱). در جامعه‌ای که اعمال شنیع و یا ریاخواری رایج بود، روی همان مسأله تکیه می‌کردند.

مثل جامعه در مقابل شما مثل بیماری است که به پزشک مراجعه کرده است. اگر این بیمار چند مرض دارد، سرطان هم دارد، شما اول باید به فکر سردرد یا شکم درد او باشید، اول باید آن چه را که کشنده است و ممکن است زودتر او را از پا در بیاورد، معالجه کرد. بعد به چیزهای دیگر پرداخت. باید اولویت‌ها را رعایت کرد. ببینید امروز جامعه ما چه بلای بزرگ تری دارد؟

ضدیت با ولایت آفت اساسی

امروز باید ببینیم چه چیزی اساس اسلام را در این کشور تهدید می‌کند. امروز ستون بقاء نظام جامعه اسلامی ما چیست؟ این نظام اسلامی که بعد از ۱۴۰۰ سال به برکت خون هزاران شهید برپاشده است، بر چه چیزی بناسده است. آن رکنی که اگر باشد، این نظام می‌ماند و اگر نباشد این نظام از بین خواهد رفت. آیا چیزی غیر از ولایت فقیه است؟!

آیا حوزه علمیه برای بقای ستون این نظام که ستون اسلام است، به قدر کافی کار کرده؟ آیا ابعاد و جوانب این مسأله درست روشن شده؟.

چه قدر در این زمینه کار کرده‌ایم؟ چند جلسه بحث؟ چند سمینار؟ چند سخنرانی برگزار کرده‌ایم؟ اگر به مسائل دیگر پردازیم و از امّهات غفلت کنیم، ضربه خواهیم خورد، گرچه مسائل دیگر هم احکام شرع است و مبلغ دین، باید همه چیز بگویید. اما باید این را هم درک کنیم که امروز مهم‌ترین مسأله جامعه اسلامی ما چیست؟

ستون اصلی که این خیمه روی آن فرار گرفته ولایت فقیه است. این مسأله را

۱. شعراء (۲۶): ۱۸۲.

باید‌ها و نباید‌های تبلیغ

خوب باید درک کنیم و به خوبی برای خودمان حل کنیم، و جواب شباهتی که بیان شده است را یاد بگیریم.

همچوئی فرهنگی مسأله بسیار مهمی است که اساس دین داری را تهدید می‌کند. این مسائل را باید بیشتر مورد توجه قرار بدهیم.

ارتباط با خداوند و محرومین محور فعالیت انبیا

آنچه همه انبیا و اولیا بر آن تکیه کرده‌اند، دو چیز است:

اول) حفظ رابطه افراد با خداوند به وسیله نماز و عبادات؛

دوم) حفظ ارتباط با مردم محروم و مستضعف به وسیله انفاق، زکات و خیرات و میراث. «او صانی بالصلة والزكاة مادمت حيَا»^۱ این پیام همه انبیا است. اگر رابطه با خداوند ضعیف شود، ریشه ارزش‌ها و معنویت می‌خشکد. «فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ»^۲ وقتی نماز ضعیف شد، روح نداشت، زنده نبود، در جامعه شهوات جایگزین آن می‌شد.

توجه به فقرا و محرومین به ویژه در این ایامی که واقعاً گرانی بی‌داد می‌کند و مردم را به ستروه آورده و قشرهای حقوق بگیر - که خود ماها هم از همین قشر هستیم مزه‌اش را خوب می‌چشیم - تحت فشار هستند.

امیدوارم که توسل به وجود مقدس حضرت ولی عصر «عجل الله تعالى فرجه الشرف» و ائمه اطهار^{علیهم السلام} و قبل از هر کس توسل به این بی‌دو عالم حضرت معصومه^{علیها السلام} را فراموش نکنید؛ جدی بگیرید، حتماً ناظر برکاتش خواهید بود.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

۱. مریم (۱۹): ۳۱.

۲. مریم (۱۹): ۵۹.